

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	14XCdo/391/2016
Identifikačné číslo spisu:	6812206143
Dátum vydania rozhodnutia:	14.06.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hullová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:6812206143.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 6C/153/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 16Co/1322/2014-135 z 28. mája 2015, takto

rozhodol:

Dovolanie žalobkyne o d m i e t a.

Žalovaná m á voči žalobkyni n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Revúca (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 6C/153/2012-91 zo 4. septembra 2014 uložil žalobkyni, aby v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia zaplatila súdny poplatok za odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Revúca č. k. 6C/153/2012-55 z 13. júna 2014 vo výške 20,- eur s tým, že poplatok je vyrubený podľa položky č. 7a a poznámky č. 3 k položke č. 1 Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“).

2. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 16Co/1322/2014-135 z 28. mája 2015 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. Ako nedôvodnú posúdil námietku žalobkyne, že predmetné rozhodnutie nie je dostatočne odôvodnené a je preto nepreskúmateľné. Poukázal na to, že uznesenie súdu prvej inštancie obsahuje náležitosti v zmysle ust. § 167 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení

neskorších predpisov (ďalej aj „OSP), keďže je z neho zrejmé, ktorý súd ho vydal, ďalej obsahuje označenie účastníkov a vecí (že ide o odvolanie voči rozsudku), výrok, ktorým bola žalobkyni uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie, ako aj odôvodnenie spočívajúce v určení položky Sadzobníka súdnych poplatkov, z ktorej poplatková povinnosť vyplýva. Odvolací súd sa nestotožnil ani s názorom žalobkyne, že súdny poplatok sa vyrubuje len za podanie žaloby o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom a nie aj za ďalšie úkony vrátane odvolania. Zo strany súdu prvej inštancie nedošlo ani k svojvoľnému rozširovaniu okruhu úkonov podliehajúcich súdnemu poplatku a rovnako neobstojí ani poukaz na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/39/2007, pretože konanie o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sa v Sadzobníku súdnych poplatkov nachádza, a to v položke č. 7a.

3. Odvolací súd ďalej zdôraznil, že odvolanie plní funkciu návrhu na začatie konania, a to konania odvolacieho. Súd môže súdny poplatok vyrubiť a vymáhať až po vzniku poplatkovej povinnosti. Ak bolo odvolanie podané po 30. septembri 2012, aj keď samotné súdne konanie začalo pred týmto dátumom, použije sa na poplatkovú povinnosť v odvolacom konaní právny stav účinný po 30. septembri 2012 (§ 18ca zákona o súdnych poplatkoch). Z položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov v znení účinnom od 1. októbra 2012 vyplýva, že zo žaloby o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sa platí súdny poplatok vo výške 20,- eur. Ak je ustanovená sadzba za konanie, myslí sa tým konanie na jednom stupni. Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej (§ 6 ods. 2 veta prvá a druhá zákona o súdnych poplatkoch). Keďže v intenciách zákona o súdnych poplatkoch sa odvolacie konanie považuje za samostatné konanie, potom aj poplatková povinnosť sa posudzuje podľa právneho stavu účinného v čase začatia odvolacieho konania. Z uvedeného vyplýva, že podaním odvolania dňa 30. júla 2014 vznikla žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov vo výške 20,- eur.

4. Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie. Napadnuté rozhodnutie označila za prekvapivé a priečiace sa zákonu, pretože súdy jej vyrubili súdny poplatok, ktorý nemal byť vyrubený, a tým jej odňali možnosť konať pred súdom v zmysle ust. § 237 ods. 1 písm. f) OSP. Žiadala preto zrušiť napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie.

5. Zo spisu vyplýva, že dovolanie žalobkyne bolo podané 15. februára 2016. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany (§ 470 ods. 2 CSP). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálné a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 CSP).

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania (ďalej aj „dovolací súd“), ktoré sa začalo do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 4 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) a v mene ktorej koná zamestnankyňa s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. b) CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto opravným prostriedkom.

7. Vzhľadom na prechodné ustanovenie § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, dovolací súd prípustnosť dovolania žalobkyne (ďalej aj „dovolateľky“) posudzoval v zmysle ustanovení § 236 a nasl. OSP, teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď žalobkyňa toto dovolanie podala a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

8. V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola aspoň v piatich prípadoch

predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - viď konania vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 14XCdo/23/2015, 14XCdo/41/2015, 14XCdo/28/2016, 14XCdo/37/2016, 14XCdo/51/2016. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje, poukazuje na ne, a preto ďalšie dôvody už neuvádza (ust. § 452 ods. 1 CSP).

9. Vzhľadom k tomu, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady tvrdenej dovolateľkou (ust. § 237 ods. 1 písm. f/ OSP) a nevyšli najavo ani iné vady konania uvedené v ust. § 237 ods. 1 OSP, pričom prípustnosť dovolania nevyplýva ani z ust. § 239 OSP, dovolací súd podľa ust. § 447 písm. c/ CSP odmietol dovolanie žalobkyne ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

10. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3, veta druhá CSP; § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

11. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.